

A lehetetlen megkísértése

2021 április 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

?szinte leszek...

Az ember terveket készít, számot vet azzal, mi lesz, mi várható, és el?re berendezi életét, míg a h?scincér vagy a széncinege nem. Ezt mondtam, és még egyszer nekirugaszkodtam a lehetetlennek. Hosszan ecseteltem, hogy nem korrupció, amikor megpróbálsz egy egész nemzetnek jobb életfeltételeket teremteni.

Hogy nem hagyod magára a sok leszakadt embert, nem dobod oda ?ket külföldi kalandoroknak, szerencselovagoknak. Opálos tekintet? kapitalistáknak, akik csak a gyár megnyitójára jöttek el, él? emberrel itt még nem találkoztak, viszont extraprofitot szakítanak úgy huszonöt éve. Elmondtam, hogy akkor lesz magyar Siemens és Sony, ha túllendülünk az eredeti t?kefelhalmozáson. Erre sokáig azért nem kerülhetett sor, mert 1988 után mindent elloptak, elkótyavetyéltek, átírattak és átjátszottak azok, akik most a szavazatot kérik. Hogy az egyszeri ember biztonsága mindenféleképpen az államtól függ abban a szerencsétlen történelmi sorsú régióban, ahol mindig is több id?re volt szükség a magántulajdon megszilárdításához. Merthogy – sajnálatos módon – akik most a szavazatot kérik, kiirtották azokat az osztályokat, az arisztokratákat, polgárokat, parasztokat, akik magántulajdonnal rendelkeztek, és úgymond ideológiailag nem voltak elég képzettek.

Hosszasan magyaráztam azt is, hogy amit meg lehet vásárolni, úgyis megvásárolják. Hogy maradhat parlagon föld, rozsdásodhat a régi gyártelep, összed?lhet a hajdani téesziroda, de attól még volt, van és lesz tulajdonosa. Ha pedig nem az állam, nem a magyar vállalkozó veszi meg, akkor megveszi más. Megveszi olyasvalaki, akinek nincs kapcsolódása az emberhez, a néphez, a tájhoz, a nyelvhez, és holtbiztosan minimálbéren tartja rabszolgáit, emberszámba sem veszi ?ket. Míg a magyar tulajdonos legalább elérhet? és megérthet?. Bedobtam egy hasonlatot is: a játszótéren a nyolcadikosok mindig képesek lepofozni a negyedikeseket. Nem mindegy azonban, ténylegesen is megteszik-e, vagy csak a lehet?ségük lesz meg anélkül, hogy bárki közülük visszaélne a testi erejével, hiszen az Állam bácsi nev? osztályf?nök rajtuk tartja a szemét.

Megkértem arra is, ne irigykedjen másokra. Hogy értse meg és fogadja el: mindig lesz olyan, aki több pénzt keres nála. Hogy önbecsülésünk ott kezd?dik, hogy csakis a saját fizetésünkkel, családi gyarapodásunkkal, megtakarításunkkal foglalkozunk, nem a máséval. Hogy nem hajolunk ki reggel az ablakon, nem sandítunk oda a szomszéd új kocsijára, nem gy?löljük ?t a sikeréért. Eljutunk oda, hogy ilyesmire nincs is id?nk, mert a munkánk és a terveink teljes mértékben lefoglalnak minket.

Röviden azt is összefoglaltam, hogy a munka nemhogy nem szégyen, de kit?n? orvosság a hülye gondolatok ellen. Aki dolgozik és fejl?dik, képezi magát, fogékony az újdonságokra, nem tépel?dik, siránkozik és nyöszörög pusztán azért, mert a környezetében ez a társadalmi elvárás. Megpróbál kitörni a közösségi impotenciából, azt mondja, szeretlek titeket, és mindig számíthattok rám, de én most elindulok az élet rögös útján. Nem fekszem itthon, nem iszom veletek egész álló nap, nem átkozódom, nem osztom az észt, nem hiszem, hogy vesztesnek születtem. Nekem terveim vannak. Tudom, honnan hová érek el. Ha nem sikerül, amit elterveztem, indul az áttervezés, újra nekifutok. Hiszen annyi ötletem van, annyi er? van bennem, hogy nem a siker és a boldogság a kétséges, hanem csak az, melyik úton érem el a céljaimat.

Rámutattam néhány elemi közgazdasági összefüggésre. Próbáltam elmagyarázni, hogy ami most van, nem biztos, hogy mindig így lesz. Ha a f?tésszámla feleannyi, mint tíz éve, azért van, mert aki a gázt szállítja, egyéni árat szabott meg. Nem azért, mert ez járna nekünk, hanem azért, mert akinek a feladata volt ez kiharcolni, ügyesen tárgyalt. De minden a világon visszavonható, és ha újak jönnek, újra kell tárgyalniuk mindent. És akkor, különösen ha azok az újak, szemben a mostaniakkal, nem a maguk urai, majd piaci áron vesszük azt, amit most egyéni áron. Így lesz újra annyi a f?tésszámla, mint tíz éve. Hozzátettem: jól tudod, hogy a példa nemcsak a gázról szól, hanem voltaképpen mindenr?l, amihez most olcsón hozzájuthatsz.

Sorra rámutattam arra, hogy semmi sem örök. Nincs k?be vésve, hogy lényegében infláció nélkül élünk, hogy az államadósság csökken, nem nyomorít meg jövend? nemzedékeket. Hogy az államháztartási hiány mérsékl?dik, a GDP növekszik. És elmondtam azt is, hogy ezeknek a különös közgazdasági mutatóknak közvetlen hatása van a mi életünkre, és ha már így van, nem mindegy, hogyan alakulnak a számok. Ha olyanok veszik át a stafétabotot, akik teremteni képtelenek, csak osztogatnak, villámgyorsan kimerítik a kincstárat. Felidéztem, fél év alatt mire jutottak az ellenzéki vezetés? önkormányzatok. Nagy dérrel-dúrral megérkeztek, hogy ?k majd megmutatják Ferencvárostól Jászberényig, aztán nem mutattak meg semmit. Egyel?re minden fejlesztés áll, nincsenek új beruházások, eldugultak a pénzcsatornák, mert az újaknak nincsenek ötleteik, nincs tudásuk, lobbierejük, tekintélyük ahhoz, hogy érdemben is felmutassanak valamit. Igaz, két nap alatt felismerték, hogy üres kasszát

vettek át, ezzel meg az a baj, hogy ?k már akkor tudták, hogy üres a kassza, amikor még bele se nézhettek. Ne legyünk igazságtalanok, emeltem fel ujjamat figyelmeztet?leg, akad azért olyan terület, ahol valóban sikerült a továbblépés. A melegjogok, a szivárványos életérzés propagálása például nagyon eredményesen zajlik, szobrokat készíttetnek, zászlókat lógatnak ki a városháza ablakán. Tucatnyi hazai önkormányzatban most ez a legfontosabb, nem a közfeladatok ellátása. Igaz – tettem hozzá –, a pederasztákat ingyen is meg lehet védeni, míg az önkormányzat vezetéséhez tudás, szakértelem, tervezés szükségeltetik.

Emlékeztettem rá, hogy akiknek esetleg bizalmat szavazna, hányszor becsapták ?t a pandémia alatt. Hogy mennyire világosan megmutatkozott, hatalomra kerülve csak káoszt és sötétséget borítanának az egész országra. Hosszasan soroltam a külföldi példákat, barátok, ismer?sök esetét, akik Németországban, Belgiumban, Hollandiában élve még csak nem is álmodhatnak arról, hogy idejében beoltják ?ket. Mindeközben itthon id?s szüleink már biztonságban vannak, és ezekben a napokban mindenkire sor kerül, aki nem hiszi, hogy *Bill Gates* chipet küldet a b?re alá. Kitértem arra is, hogy nem minden országban van ám elég lélegeztet?gép, hogy az egészségügyi ellátás megszervezése, szinten tartása, hogy nem omlott össze az ellátórendszer a feladat súlya alatt, hatalmas bravúr, és egyáltalán nem magától értet?d? a világjárvány kell?s közepén. Bátorságnak neveztem, hogy nem politikai, hanem népjóléti szempontok alapján id?ben bevásároltunk a keleti vakcinákból, nem tettük kockára polgáraink életét, mint a hosszú hónapok után most orosz vakcinára ácsingózó németek, svédek. Megkérdeztem azt is, hahotázik-e még bárki a keleti kapcsolatok fontosságán, kit igazol az id? és a jelenlegi válsághelyzet? Azokat, akik még ma is azt nyomják, hogy ne oltasd be magad kínaival, orosszal, majd elmennek az orvoshoz és beoltatják magukat kínaival, orosszal? Vagy azokat, akik fittyet hánytak a politikai tiltásra, és nem várták meg, hogy Brüsszelben kiporciózzák, melyik ország érdemel többet vagy kevesebbet a vakcinákból?

Megkérdeztem, hát, nem tanultad még meg, hogy milyenek azok a túloldalon? Nem tudod, mi vár rád, ha ezekre szavazol? Még mindig nem érted, hogy nem a másik oldalt bünteted, hanem magadat? Azt hiszed, jól kibabrálsz bárkivel? Hiszen olyan embereken akarsz bosszút állni, akik egyt?l egyik jómódúak, nemcsak ?k, de a gyerekeik, a családjuk is. Nekik a saját életük szempontjából önmagában teljesen mindegy, kormányon vannak-e vagy ellenzékben – neked viszont életbevágó kérdés, hogy ki vezeti az országot. A választás nem valamiféle büntet?hadjárat, a saját életedr?l döntesz. Ha büntetési lehet?ségként fogod fel a négyévenkénti döntéshelyzetedet, tettem hozzá, pusztán ellököd a kinyújtott kezet, azoknak a kezét, akik felel?sségérzésb?l segítenek olyanokon, akik nem tudnak magukon segíteni. Ha rosszul választasz, ha visszahozod ?ket, akkor neked annyi. Akkor nem fizetik ki a leadott libáidat, a hídépítésben részt vett családi cégedet. Minden pontosan úgy lesz, ahogyan lenni szokott, amikor visszajönnek. Kiszámíthatatlanná válik a jöv?d, nem jutsz egyr?l a kett?re.

Hátha nem így lesz, válaszoltad fölényesen, én meg azt mondtam, garantáltan így lesz. Ha van egy lyukas eserny?m, nem az a megoldás, hogy mindig újra megpróbálom majd, hátha ma nem ázom meg, adok neki új esélyt. Nem. A lyukas eserny?n mindig beszivárog majd a víz. És ha annak rendje s módja szerint veszek egy újat, akkor csak a teljesen eszement ember vágyik vissza a régi eserny?jéhez. Csak a gondolkodni képtelen, esztelen ember veszi el?, és teszi es?ben a feje fölé a régit, a lyukasat. Hallj csodát: megint beszivárog rajta a víz. Meglep?, nemde?

Reggelig beszélhettem volna hozzá, de végül én is elfáradtam. ?szinte leszek: bele is fásultam kissé a monológba. Nem születtem prédikátornak, és azt sem hiszem, hogy a meggy?zés mindig, minden élethelyzetben lehetséges. Marad a bizonyság, hogy lényegünk változatlan a teremtés els? pillanatától kezdve, újra és újra elkövetjük ugyanazokat a hibákat, b?nöket, melyeket elkövettünk már sokszor. Ha mindezt végiggondoljuk, meglehet?sen egyedül érezzük majd magunkat, mert az élet mókuskerék természetét csak kevesen ismerik fel. Semmi más dolgunk, teend?nk nem lehet, mint hogy magunkért és a nekünk fontos emberekért felel?sséget érzünk és vállalunk. Az élet nem pusztán jelen id?ben zajlik, és mi megértettük ezt.

Hiszen az ember terveket készít, számot vet azzal, mi lesz, mi várható, és el?re berendezi életét, míg a h?scincér vagy a széncinege nem.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló